

STERK

Uitgeverij Eenvoudig Communiceren | Lezen voor Iedereen

www.eenvoudigcommuniceren.nl

www.lezenvoorieseeren.be

Tekst: Marlies Verhelst

Redactie en vormgeving: Eenvoudig Communiceren

© 2025 Uitgeverij Eenvoudig Communiceren, Amsterdam

Alle rechten voorbehouden. Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd, opgeslagen in een geautomatiseerd gegevensbestand of openbaar gemaakt, in enige vorm of op enige wijze, hetzij elektronisch, mechanisch door fotokopieën, opnamen of op enige andere manier, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

ISBN 978 90 8696 789 6

NUR 284 en 286

MARLIES VERHELST

STERK

MINI
THRILLER

Dit boek heeft het keurmerk Makkelijk Lezen

Angelino

Nura loopt drogisterij Van Beek binnen als haar telefoon trilt. Ze kijkt naar het bericht dat ze net heeft gekregen. Het is van Cherry:

‘Werk ze!’

Wat lief van haar vriendin. Ze weet dat Nura geen zin heeft om te werken. Ze zou liever samen op de bank een film kijken. Maar ja, dat gaat nu eenmaal niet. Ze kan het geld goed gebruiken. En eigenlijk heeft ze niets te klagen. Ze is best blij met haar bijbaan. Ze werkt in een leuke drogisterij. En haar baas, Bart van Beek, is aardig. ‘Thanks’, typt Nura terug naar haar vriendin. Meteen stuurt Cherry een hartje terug.

Nura stopt haar telefoon weg en loopt naar achteren. Ze meldt zich bij haar baas in het kantoortje.

‘Er zijn veel dozen binnen gekomen’, zegt Bart. ‘Die moeten vandaag allemaal uitgepakt worden. Dat had ik al willen doen, maar het is me niet gelukt. Ik had drie sollicitatie-gesprekken. En straks komt er nog iemand solliciteren.’

Vanavond zit Elif achter de kassa. Dus jij moet zoveel mogelijk dozen uitpakken.'

'Oké', antwoordt Nura. 'Dan ga ik meteen beginnen.'

Nura haalt een fles shampoo uit een doos. Ze vindt vakken vullen niet leuk. Liever zit ze achter de kassa. Veel relaxter. Maar Bart wil niet dat ze alleen maar kassawerk doet. En dus moet ze vanavond van alles uitpakken. Ze zucht als ze naar de stapel dozen kijkt. Het lijkt of het er steeds meer worden. Gelukkig is het meestal niet druk op vrijdagavond. Dat scheelt. Dan kan ze lekker doorwerken. Geen klanten die vragen waar iets staat. Zoals de haarborstels. Of de doosjes paracetamol. Of de aanbiedingen. Ze moet dan altijd meelopen met de klant naar het rek. Dat noemt Bart goede service. Soms denkt ze: kijk zelf even rond en zoek waar het staat. Maar dat zegt ze natuurlijk niet. Dat zou Bart niet goed vinden.

Ze vouwt een doos plat. Dan hoort ze voetstappen. Een jongen met een zwart leren jack komt de winkel in.

Zijn haar zit strak naar achteren. Midden in de winkel blijft hij staan. Zijn kin staat een beetje omhoog. Hij kijkt rond, alsof hij iets zoekt. Als hij Nura ziet, loopt hij naar haar toe. Hij heeft donkerbruine ogen.

Nura voelt haar hart sneller kloppen.

Ze slikt en vraagt: 'Hoi, zoek je iets? Kan ik je misschien helpen?'

'Nee', zegt de jongen. 'Ik kom voor een sollicitatie.'

Nura knikt. Dat is waar ook. Bart had gezegd dat er iemand zou komen voor een gesprek.

'Je mag naar het kantoortje achter in de winkel', zegt ze.

Ze loopt een stukje mee en wijst naar de deur in de hoek.

'Bedankt', zegt de jongen.

'Succes!', roept Nura hem na.

Nura kijkt naar de jongen. Hij loopt zelfverzekerd naar de deur. Vlak voor hij aanklopt, haalt hij zijn hand door zijn haar. Hij kijkt even in de spiegeling van de deur. Wow! Hij is echt knap! Nura hoopt dat hij aangenomen wordt. Dan worden ze collega's en zal ze hem lekker vaak zien.

Twintig minuten later komt de jongen uit het kantoortje. Nura loopt naar hem toe.

‘En?’, vraagt ze. ‘Ging het goed?’

‘Ja, ik denk het wel.’

‘Dus we worden collega’s?’, vraagt ze enthousiast.

‘Ik hoop het. Als jij een goed woordje voor me doet ...’

Nura lacht, maar zegt niets.

‘Zeg je baas maar dat hij Angelino moet aannemen’, zegt de jongen.

‘Nou, Angelino,’ reageert ze, ‘ik weet niet of Bart naar mij luistert.’

In de tussentijd gaat ze door met uitpakken.

‘We worden vast collega’s’, zegt Angelino. ‘Ik ga maar weer eens. Werk ze!’

Hij loopt weg. Halverwege de winkel draait hij zich om en knipoogt.

‘Tot snel, eh...’ Hij kijkt een beetje vragend.

‘Nura. Ik heet Nura.’

‘Tot snel, Nura.’

Nura voelt haar wangen rood worden, maar dat maakt haar niet uit.

Ze kijkt hem na tot hij de winkel uit is. Angelino ...

Wat een leuke naam. En wat een leuke jongen. Ze gaat veel vrolijker verder met haar werk.

Bij Cherry

‘Hard gewerkt, Nura’, zegt Bart. ‘Ik ben blij dat alles is bijgevuld.’

‘Ging het goed met de sollicitaties?’, vraagt Nura.

‘Ja hoor, prima’, zegt Bart.

Aan zo’n antwoord heeft Nura niks. Ze wil weten of Bart Angelino gekozen heeft.

‘En weet je al wie je kiest?’, vraagt ze.

‘Nee’, antwoordt Bart. ‘Ik twijfel nog tussen twee mensen. Maar maak je daar niet druk om. Je werk voor vandaag zit erop! Geniet van de rest van de avond. Ik zie je morgenmiddag weer.’

Nura mompelt een groet en gaat de winkel uit. Buiten gaat ze op een bankje tegenover de winkel zitten. Ze pakt haar telefoon en stuurt een bericht naar Cherry.

‘Er was een hele knappe jongen in de winkel.’
Cherry is meteen online.

‘Een klant?’

‘Nee’, typt Nura. ‘Hij kwam om te ... Wacht, ben je thuis? Zal ik even langskomen?’

‘Ja, leuk!’, antwoordt Cherry. ‘Ik wil alles horen!’

Een kwartier later is Nura bij Cherry. De deur gaat al open voordat Nura heeft gebeld.
'Stond je op de uitkijk of zo?', vraagt Nura.
'Eigenlijk wel', zegt Cherry.
Ze geeft Nura een knuffel. Binnen pakt ze twee blikjes cola uit de koelkast.
'Hier', zegt Cherry. Ze gooit een blikje naar Nura.

In Cherry's kamer gaat Nura op de bank zitten. Cherry zit op haar bed en trekt haar benen op.
'Vertel', begint Cherry meteen. 'Die jongen moet wel heel bijzonder zijn als je over hem appt. En als je zelfs langskomt om over hem te vertellen.'
'Dat kun je wel zeggen', vertelt Nura. 'Hij is echt heel knap. Hij heet Angelino en kwam solliciteren.'
'Wat? Jullie worden dus collega's?'
'Nou,' zegt Nura, 'dat weet ik niet. Mijn baas moet nog kiezen. Hij had meer gesprekken vandaag over de bijbaan.'
'Ik hoop voor je dat hij Angelino kiest. Vertel: hoe ziet hij eruit?'
Nura vertelt alles over Angelino. Cherry luistert zonder iets te zeggen.
'Je vindt hem leuk', zegt ze als Nura klaar is.

‘Wat bedoel je?’, vraagt Nura.

‘Ik zie het aan je gezicht en ik hoor het aan je stem. Jij vindt Angelino leuk. Je bent zelfs verliefd!’

Nura lacht.

‘Misschien wel.’

‘Hoe weet je zijn naam eigenlijk?’, vraagt Cherry.

‘Die vertelde hij me.’

‘Wat? Hij zei meteen zijn naam?’

Cherry trekt haar wenkbrauwen omhoog.

‘Nee, zo ging het niet’, zegt Nura. ‘Pas na het sollicitatie-gesprek.’

‘Jammer dat je geen foto hebt gemaakt’, zegt Cherry.

‘Daar heb ik helemaal niet aan gedacht’, zegt Nura. ‘Het had ook niet gekund. Ik mag mijn telefoon niet gebruiken op mijn werk.’

‘Voor de liefde mag alles’, grinnikt Cherry.

‘Misschien zie ik hem nooit meer’, antwoordt Nura.

Ze neemt een slok van haar cola.

‘Maar dat hoop ik natuurlijk niet.’

Bezoek

Nura loopt drogisterij Van Beek binnen. Elif zit achter de kassa en helpt een vrouw.

Nura steekt haar hand op. Ze wil naar achteren lopen.

‘Momentje, Nura’, zegt Elif.

Ze geeft geld terug aan de klant.

‘Fijne dag’, groet Elif de vrouw.

Als de klant weg is, zegt Elif tegen Nura: ‘Bart zei dat jij mijn werk moet overnemen.’

‘Ik hoef geen dozen uit te pakken?’

‘Nee’, antwoordt Elif. ‘Ik werk tot twee uur en dat is het over vijf minuten.’

‘Is Bart er niet?’, vraagt Nura.

‘Jawel, maar hij is bezig’, antwoordt Elif.

‘Oké’, zegt Nura. ‘Ik hang mijn jas even op bij het kantoor. Ik ben zo terug.’

‘Prima’, zegt Elif. ‘Maar stoor Bart niet. Hij is heel druk.’

Jammer, denkt Nura. Ze wil hem iets vragen.

Angelino heeft een week geleden gesolliciteerd.

Heeft hij de baan gekregen?

Nura doet haar jas uit en hangt hem op bij het kantoor. Ze kijkt door het raampje.

Bart ziet haar en zwaait. Daarna kijkt hij weer naar zijn computer.

Als Nura terugkomt in de winkel, staan er veel mensen bij de kassa. Het lijkt of ze allemaal gewacht hebben op haar. Maar ze vindt het niet erg. Als het druk is, gaat de avond in ieder geval snel voorbij. Ze helpt klant na klant.

‘Fijne dag, mevrouw.’

‘Bedankt, hetzelfde.’

Zo. Nura leunt naar achteren en kijkt naar het plafond. Ze is blij dat er even geen klant is.

‘Nura!’

Nura?

Als ze voor zich kijkt, ziet ze het knappe gezicht van Angelino.

‘Hee’, reageert ze vrolijk. ‘Heb je de baan gekregen? Worden we collega’s?’

‘Nee’, antwoordt Angelino. ‘Was dat maar zo. Ik kom voor jou.’

‘Wat? Heeft Bart je niet aangenomen?’, vraagt Nura.

Angelino knijpt zijn ogen even samen.

‘Nee, hij niet. Maar ik heb een baan in de wasstraat. Ik zeep auto’s in voor ze de rolband oprijden. En ik controleer of de antenne van de auto er af is en of ... Maakt niet uit. Ik ben hier voor jou.’

‘Voor mij?’

Nura voelt dat ze rood wordt.

‘Ja, duhuh. We worden geen collega’s, dus moeten we iets anders doen om elkaar te zien. Zullen we nummers uitwisselen?’

Angelino pakt zijn telefoon. Nura weet niet wat ze moet zeggen. Hij is speciaal voor haar gekomen. Dat had ze niet verwacht.

‘Vind je dat goed?’

‘Sorry’, zegt ze. ‘Wat vroeg je?’

‘Of je mijn nummer wil?’

‘Ja, natuurlijk’, zegt Nura snel. ‘Leuk!’

‘Mijn nummer is ...’, begint Angelino.

‘Ik mag geen telefoon gebruiken tijdens het werk’, zegt Nura. ‘Bart is daar heel streng in.’

‘En jij houdt je altijd aan de regels?’, grinnikt

Angelino.

‘Eh ...’

‘Ik maak maar een grapje. Geef je nummer maar, dan stuur ik je een berichtje.’

Nura zegt haar nummer.

‘Opgeslagen’, reageert Angelino.

Er komt een klant binnen.

‘We houden contact’, zegt Angelino.

Hij buigt zich naar voren en geeft haar een kus op haar wang.

‘Werk ze en tot snel!’

Nura is te verbaasd door de kus. Ze zegt niets en kijkt hoe Angelino wegloopt.

Nog geen dertig seconden later trilt haar telefoon. Wow, dat moet wel een berichtje van hem zijn. Ze kan niet wachten tot haar werktijd voorbij is.